विचेष्टमानं मेदिन्यां जड्जं त्यक्त्वा ययुर्निजाः ॥ ४७८ ॥
स समर्थाहितापातचिन्तासततदुस्थितः ।
द्रोहाज्जितेन राज्येन त्रिभिर्वर्षैर्व्ययुज्यत ॥ ४७९ ॥
न्यासापहाराद्वणिजां वेश्यानां कामिवञ्चनात् ।
द्रोहाच्चोपनता राज्ञामस्थिरा एव संपदः ॥ ४८० ॥
हते जड्जे जयापीडः प्रत्यावृत्त्य निजां श्रियं ।
जग्राह दोष्णा भूभारं कृत्येन च सतां मनः ॥ ४८१ ॥
प्रपेदे यत्र कल्याणं स विरोधिबधान्नृपः ।
देशे कल्याणपुरकृत् तत्र कल्याणदेव्यभूत् ॥ ४८२ ॥
राजा मल्लाणपुरकृच्चक्रे विपुलकेशवं ।
कमला सा स्वनाम्नापि कमलाख्यं पुरं व्यधात् ॥ ४८३ ॥
महीप्रतीहारपीठाधिकारं प्रतिपद्य सः ।
कल्याणदेवी दाक्षिण्यादकरोदधिकोन्नतिं ॥ ४८४ ॥
उत्पत्तिभूमौ देशेऽस्मिन् दूरदूरतिरोहिता ।
कश्यपेन वितस्तेव तेन विद्यावतारिता ॥ ४८५ ॥
वचो मूर्खोऽयमित्येव कस्मैचिद्वदते स्फुटं ।
सर्वज्ञानं ददच्चक्रे सर्वान् विद्याभियोगिनः ॥ ४८६ ॥
देशान्तरादागमय्य व्याचक्षाणान् क्षमापतिः ।
प्रावर्तयत विच्छिन्नं महाभाष्यं स्वमण्डले ॥ ४८७ ॥